

ת"ד 3913/08 - מדינת ישראל נגד ג'יריס האשול

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 3913-08-16 מדינת ישראל נ' האשול
בפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
ג'יריס האשול
הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו, בעת שנסע מאחוריו רכב פרטי לא שמר מרחק שיאפשר לו לעצור את רכבו ולמנוע תאונה וכתוצאה מכך התנגש ברכב שנסע לפניו. הוראות החיקוק בהן הנאשם הנאשם: אי שמירת רוח - עבירה לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה); נהגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה והתנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

התמצית העובדתית היא כי ביום 16.2.2013, בסמוך לשעה 13:00, ניגר הנאשם ברכב פרטי, מסוג סוזוקי, מס' רישוי 4130228, בכביש 85, מכיוון כרמיאל לכיוון צהור והתנגש ברכב שנסע לפניו, רכב פרטי מסוג טויוטה מס' רישוי 3184170 אשר עצר בכביש עקב פKKK תנועה. הנאשם, נטען כי ניגר בחוסר זהירות, בכך שלא שמר מרחק מספק מהרכב שלפניו, שיאפשר לו לעצור בכל עת את רכבו ולמנוע תאונה. כתוצאה מהתאונה נפגעו 6 מעורבים וכלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

ביום 17.6.2013 כפר הנאשם בעובדות שייחסו לו בכתב האישום וטען כי התאונה נגרמה בשל חוסר זהירות של הרכב שנסע לפניו, אשר הדרדר לאחר, התנגש ברכבו וגרם לו לנזקים.

ביום 17.6.2013 התקיים לפני דין הוהכות.

רשימת העדים

מטרם התביעה העידו השוטר, אלכס קוריין (להלן - השוטר), עורך דוח הפעולה (להלן - הדוח), הבוחן, מר ופיק דגש

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פליליים

(להלן - הבדיקה), הנהג הרכב המעוורב, פדול עאסם ואשתו, ערין פאודול ורס"מ משה סנדראס, גובה הودעתה נהג. מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשתו, האיש כייתי.

רשימת מוצגים

מוצגי הבדיקה

ת/1 - דז"ח פעולה של השוטר.

ת/2 - דז"ח בוחן על תאונת דרכים.

ת/3 - מזכיר בוחן.

ת/4 - דז"ח בוחן נסף מקום התאונה מיום 28.6.16.

ת/5 - הودעתו במשטרתנה של הנהג פאסל עאסם.

ת/6 - הودעתה של פאודול עאסם במשטרתנה.

ת/7 - הודעתה של ערין פאודול במשטרתנה.

ת/8 - סיכום ביקור במחילה לרפואה דחופה של האיש כייתי.

תש9 - הודעת הנאשם במשטרתנה.

מוצגי ההגנה

נ/1 - תצלום רכב הנאשם לאחר התאונה.

נ/2 - הודעתה של כייתי האיש במשטרתנה.

פרשת הבדיקה

בדז"ח שרשם השוטר נכתב כי הוא הגיע למקום התאונה בכיביש 85, בק"מ 26, לכיוון מזרח, הבחן בתאונת חיזית אחריו בין 2 רכבים פרטיים, כאשר הרכב מס' 1, הרכב הפוגע, מסוג "סוזוקי", עומד על של הכביש, ורכב מס' 2, הרכב הנפגע, עומד על נתיב הנסיעה. למקום הגיעו 2 נידות אשר פינו 3 פצעים קל לביה"ח, 2 פצעים מרכיב הנפגע ופצע 1 מהרכב הפוגע. הרכב הפוגע היה נהג ונוסעת ורכב הנפגע היה נהג ו- 3 נוסעים.

כשנשאל בחקירתו הנגדית על בסיס מה רשם זאת השיב כי הנהגים שהיו במקום מסרו לו (עמ' 4 לפרו', ש' 19). עוד מסר כי הרכבים נמצאו בשטח ישר (עמ' 6 לפרו', ש' 5).

במסקנות הדוח הבודח נרשם כי על פי הממצאים וחומר הראיות עולה כי רכב 1 נסע בככיש 85 מכיוון כללי כרמייאל לכיוון כללי שגור. רכב 2 נסע בככיש 85 מכיוון כללי כרמייאל לכיוון כללי שגור. רכב 1 לא שמר רוחה מרכיב 2 שנסע לפניו ואז ארעה התנגשות חזית רכב 1 עם חלקו האחורי של רכב 2. תוואי הדרך, מצבה ומצב הרכבים טרם התאונה, אינם מהווים גורם לתאונה.

עוד נרשם כי מזג האוויר בזמן התאונה היה גשום, הראות טובות - אור יום. לגבי הדרך ומצבה - כביש אספלט תקין ויבש ללא חומר שמנוני.

שדה הרואה של נהג מס' 1 - 100 מ' ויתר עד ההתנגשות.

נהג מס' 2 - 100 מ' ויתר עד ההתנגשות.

בעודתו מסר הבודח כי מסקנות הדוח נרשמו על פי הממצאים וההודעות בתיק, וכן בלשונו: "**על פי העדויות שנמצאות בתיק, ועל פי הממצאים שקיבלתי אתה לא שמרת מרחק, בין היתר על סמך הודיעתך**" (עמ' 7 לפרו' ש' 14-13).

עד התביעה, **פדוול עאסם**, נהג הרכבת המערבי, העיד כי טרם קרות התאונה נסע בככיש, בו ארעה התאונה, בנסיבות איטית עקב עומס תנוצה. לדבריו, "פתחום בא מישחו מאחוריה, נכנס באותו שלி מאחוריה, דפק אותו לכיוון המעקה. גם הרכב שקדימה פנה ימינה, הרכב שלו שמאלה לכיוון המעקה" (עמ' 7 לפרו', ש' 18-20).

בהודעתו הראשונה במשטרה, מיום 2.5.16, מסר גרסה זהה: "נהגתי ברכב הנ"ל עם משפחתי היה עומס תנוצה ונסענו בmphות בין 20 ל - 40 Km". פתאום הגיע רכב מאחור ופגע בינו והרכב סטה לכיוון המעקה ונמשך בערך 4-5 מטר צמוד למעקה. נגרם נזק לרכב ואני ואשתו ושני ילדי נזקקו לטיפול רפואי."

בהודעתו השנייה, מיום 3.5.16, שוב חזר על אותה הגרסה, וכך לדבריו: "לפני צומת שגור הייתה תנוצה איטית לפני ובשלב מסוים נעקרה התנוצה וגם אני עצרתי אחרי הרכב שהיה לפני ואז רכב שהגיע מאחוריו לא שמר מרחק ממני ופגע בי בעוצמה מאחור ונדחפה בידיימה לכיוון המעקה... אנשים עצרו והזמינים מד"א ופינו אותנו לב"ח לבדיקות".

בעודתו תיקן ואמר כי הרכב סטה שמאלה (עמ' 7, ש' 24). עוד מסר כי לאחר התאונה הזמן למקומות משטרה. כן לדבריו לאחר ההתנגשות פנה לנאים ואמר לו "תראה מה עשית לי" (עמ' 9 לפרו', ש' 22).

אשתו, **ערין פדוול**, שি�שה לצידו בזמן האירוע, העידה גם היא כי הנסיעה הייתה איטית בשל עומס תנוצה. לדבריה, בשלב כלשהו רכב הנאשם פגע בהם מאחור ורכbam סטה כתוצאה לכך לכיוון המעקה (עמ' 10 לפרו', ש' 29-28).

עד התייעזה **רס"מ משה סנדורי**, גובה הودעת הנגаг, הבוחר כי החוקירה התנהלה על פי דין, לנאשם הוסברו זכויותיו, תשובות הנאשם נרשמו בלשון הנאשם, הנאשם רשאי היה לצפות בדברים הנאמרים על ידו במסך המחשב מולו, וכן לדבריו: "כל מילה שאמרת לי כתבתני. זה היה מופיע מולך ויכולת לקרוא את זה בסוף הקרואתי לך את העדות אם היה משהו שלא אמרת לנו מוסיף או משנה לפני שחוותמים על העדות".

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה העידו הנאשם והגב' האשול קטי.

בחקירהו במשטרה מסר הנאשם כי ביום התאונה, בעלייה שבין כרמייאל לשוזר היה פKKK, הרכב שלפניו בלם, לא היו לו אורות בלם, כתוצאה לכך רכב הנאשם התנגש בו, וכך בלשונו: "הרכב שלפניו בלם אבל לא היו לו אורות ברקס ואני פגעתתי בו מאחור" (עמ' 1-2 להודעה, ש' 3-2). נהג הרכב המעורב, לדבריו, יצא מרכבו קיליל וצעק, חזר לרכב, החל לנסוע, התנגש במעקה מצד שמאל, יצא מהחלון והמשיך לקלל ולצעוק.

בஹשך החקירה כשנשאל מדוע פגע ברכב שלפניו מאחור ולא שמר מרחק השיב: "קרה מה שקרה, לא היו לו אורות אולי היה בניטרל ונסע עלי".

כשנשאל האם הרכב המעורב נדחף כתוצאה מהפגיעה קדימה, השיב בחיווב: "הוא נדחף קדימה קצת...". בהמשך הוסיף: "הוא עשה את זה כדי לנפח את התייעזה נגדי ושירידו לו את הרכב ויקבל כל הכסף לא יודע למה עשה ככה זה לדעתך מחשבה כמו של פושעים".

בביחמ"ש מסר גרסה שונה. לדבריו, הקבש היה עמוס, הנסיעה איטית מאוד, ולפתע הרגש כי משהו "עף" עליו. הוא בתגובה בלם את הרכב, הסיטו שמאלה והתנגש ברכב שלפניו. אחר כך הרכב שלפניו לקח שמאלה, הנהג עצר וירד והחל לעשות תנועה ביד. בחולף דקוט אחדות הנהג השני חזר לרכבו, התנגש במעקה והחל "לשפש" את האוטו שלו במעקה".

בשלב זה הנאשם ירד מרכבו, הלא לכיוון הרכב השני לראות מה מצבו של הנהג, ובleshono, "הלךתי לכיוון האוטו שלו, רק לדעת מה הוא, שני, מפגר?". לדברי הנאשם הנהג השני קופץ מהחלון ופנה אליו להתייעץ מה ניתן לעשות והנאשם אמר לו שיש להזמין משטרת.

כשנשאל מדוע בחקירה אמר כי הוא זה שפגע ברכב השני מאחור השיב: "הייתה תאונה, לא אמרתי שאתה גרמתי לזה. זה השפה" ובהמשך: "לא אמרתי את המשפט הזה".

לשאלת ביהם"ש האם היו לו ביטוח צד ג' או מكيف ביום התאונה השיב: "אני חייב לענות על זה? האוטו לא היה שלי. אני לא יודע". כשנשאל של מי הרכב השיב של אשתו וררוב היא נהגה בו. כן מסר כי הוא נכה ועובד "כמה שעות" במפעל "ארזים".

העדת **האשול קטי**, אשתו של הנאשם, העידה כי ביום התאונה הם חזרו מכרכיאל לכיוון ראמלה ופתחו הרגישה "כמה מקדים". הנהג ברכב שלפניהם, פאدول, יצא מהרכב והחל "לקלל ולצעוק". לאחר מכן חזר לרכבו ו"התחיל לлечת

לצד שמאל לשפוף את האוטו שלו במעקה תוך כדי נסיעה". לאחר מכן הוא יצא מהחלון, ניגש לרכבם, דרש בשלומם, ביקש להזמין למקום משטרת והם הסכימו. העדה לא ח�יבעה על האשם בתאונת, וכך לדבריה: "אני לא יכולה להגיד אם אנחנו נכנסנו בו או הוא נכנס בנו".

כשעומתה בחקירה הנגדית עם עדות בעלה, לפיה, הוא ביקש להזמין משטרת, בניגוד לדבריה, לפיהם, פא Dol הוא שהזמין משטרת, השיבה: "לא אכפת לי מה הוא אומר, אני אומרת את האמת".

כששאלת האם היה להם ביתוח מקיף או צד ג' ביום התאונה השיבה בשילוליה.

بعدותה במשטרת מיום 15.5.16 מסרה כי ביום האירוע, לפני ישוב שוחר היה פKKK והנסיעה הייתה איטית. מזג האוויר היה נאה, "אור יום". לפעת היא הרגישה "מכה מקדימה" ובעלה עצר את הרכב. "נаг הרכב שפגענו בו", מסרה, "יצא מהרכב צעק וקיים אותנו". אחר כך נכנס לרכבו ונסע לצד השמאלי ו"דקק" את רכבו במעקה. אחר כך הוא יצא מהחלון רכבו והזמין משטרת למקום.

סיכום המאשימה

טענו כי הבחן ביסס את מסקנות הדוח על פי הממצאים בתיק ועדויות נהג הרכב המעורב ואשתו, שעודותם אמינה מאוד והנאשם לא סתר אותה.

הנאשם נחוץ בעודותו של פא Dol עاسم במשטרת לפיה לאחר התאונה הוא סטה לעבר המערה מימין, אך בביהם"ש תיקן ומסר כי המערה בצד שמאל.

עוד טענו כי מדובר בתאונה שמחינה ראייתית היא פשוטה - תאונה של חזית-אחר.

הנאשם נחקר במשטרת והודה במשפט כי הוא נכנס לרכב המעורב מאחור מאחר שלא ראה את אורות הבלם. גובה האמרה העיד בביהם"ש בצורה אמינה ובהירה.

עדת הגנה, אשרו של הנאשם, אינה יכולה לסייע לנאמן לגבי האשם בתאונת. עדותה חיזקה את חוסר אמינותו של הנאשם. התגלו סתיות מוחות בין עדותה לעודתו של הנאשם, כגון, מי הזמין את המשטרת למקום וכן לגבי מקום העבודה של הנאשם. בעודו טען כי הוא עובד במפעל "ארזים" אשרתו העידה כי הוא אינו עובד.

לפיך ביקש ב"כ המאשימה לחתם אמון בעדי התביעה ולהרשיע את הנאשם.

סיכום ההגנה

טענו כי מדובר בתאונה "קטנה מאוד". לרכב השני נגרמה רק "שריטה בלבד במספרים". לדבריו הדברים כפי שנרשמו בחקירהו במשטרת אינם משקפים את שנאמר על ידו, קר, לדוגמא, הוא לא אמר כי הרכב ש לפניו "בלם". לדבריו, בחקירהו מסר כי פא Dol חזר רופס ואולי היה בניטרול וגובה ההודעה לא רשם את המילה "רופס". טענו כי נהג הרכב המעורב פגע ברכב הנאשם בכוכנה "על מנת להוציא כספים מהבイトוח".

לאחר שבחןתי את מכלול הראיות וسمעת את העדויות לפניי, **אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המียวחת לו בכתב האישום**, מהטעמים המנוים מטה:

העובדות שאין עליהם מחלוקת

אין מחלוקת כי הכבש בו נסעו הרכבים המעורבים היה פוקוק והנסעה בו הייתה איטית. אך גם אין מחלוקת כי הרכבים ניזקו כתוצאה מהתאונת - רכב הנאשם בחזית ורכבו של פאدول מאחור. אין גם מחלוקת כי לעניין פניו הנפגעים לבוה"ח כתוצאה מהתאונת.

גדר המחלוקת

החלוקת נסבה סיבוב השאלה - מי גرم לתאונת. האם הנאשם, שלא שמר מרחק מהרכב שנסע לפניו, או שהוא הרכב המערבי, עasm פאدول, אשר נסע לאחר והתנגש עם החלק האחורי של רכבו בחזית רכב הנאשם.

התביעה טוענת כי הנאשם לא שמר מרחק מהרכב שנסע לפניו והתנגש ברכב המערבי מאחור. הנאשם טוען כי הרכב של פאدول התדרדר לאחר והתנגש בו.

aczin כבר עתה כי עדי התביעה מסרו עדויות סדרות, המתישבות זו עם זו והגיוניות ולפיכך הן אמינותן עליה. לעומת זאת, הנאשם שינה גרסאות, קיימות סתיות בין עדותה של אשתו, וטענותיו אין מתישבות עם הממצאים והעדויות האחרות בתיק.

אני קובעת כי אני מקבלת את גרסת התביעה במלואה מהטעמים הבאים:

השוטר, אשר רשם את דוח הפעולה, ציין בדו"ח כי רכב הנאשם הוא הרכב הפוגע ומסר בעדותו כי הדברים נרשמו על פי דברי הנגנים שהיו במקום (עמ' 4 לפרו, ש' 19-16). כן העיד כי השטח בו ארעה התאונת "ישר", "לא עליה ולא רידיה", עובדה העומדת בסתריה לגרסת הנאשם, לפיה, הרכב המערבי התדרדר לאחר (עמ' 6 לפרו, ש' 5).

הבוחן, המשרת מזה 24 שנה במשטרת, הדגיש בעדותו כי מסקנותיו מתבססות על הממצאים וההודעות בתיק, ובהתאם להודעת הנאשם במשטרת - הנאשם לא שמר מרחק (עמ' 7 לפרו, ש' 13-14).

נаг הרכב המערבי מסר הן בהודעותיו במשטרת והן בעדותו לפניי גרסה אחת והגיונית - במהלך נסעה איטית בכביש, עקב עומס בכביש, רכבו של הנאשם שנסע מאחוריו התנגש לפתע ברכבו מאחור וכותצתה מכך רכבו סטה שמאליה

לכיוון המעהה (עמ' 7, ש' 19-18). הוא חזר והדגישה את גורם ההפתעה: "**פטאום הוא נכנס בי מאחרה ודחף אותו שמאלת לכיוון המעהה**" (עמ' 8 לפרו', ש' 12-10), ובಹמשר: "**המעהה בהפתעה. לא חיכיתי למכח**" (עמ' 8 לפרו', ש' 32-31).

נסיונו של הנאשם לקעקע את אמינותו בשל הودעתו במשטרה, בה נאמר כי רכבו סטה למעקה מימין, לא צלחו. כשנשאל פדול בחקירה הנגדית על דבריו אלה בחקירה תיקן והסביר: "האותו שלפני סטה ימינה, לא אני". (עמ' 8 לפרו', ש' 1) ובহמשר: "**אני הגעתו לשמאלו, לא הגעתו לימין בכלל**" (עמ' 8 לפרו', ש' 7).

פדול מסר כי הוא היה זה שהזמין למקומם משטרה ודחה את טענת הנאשם לפיה הנאשם ביקש להזמין את המשטרה למקום (עמ' 9 לפרו', ש' 26-25).

אשרו, עrien פדול, אשר ישבה לצדו בזמן הנסייעה, מסרה גם היא גרסה אמינה ועקבית המשתלבת עם גרסת בעליה. לדבריה, הם היו בנסייעה איטית ורכב הנאשם שנסע מאחוריהם פגע בהם וכתוצאה לכך הם סטו לכיוון המעהה (עמ' 10 לפרו', ש' 29-28). ובಹמשר לשאלת הנאשם השיבה: "**אחרי שאתה נתת לנו מכח מאחור סטינו לכיוון המעהה**" (עמ' 11 לפרו', ש' 11).

בחקירתה במשטרה מסרה גרסה זהה: "**בדרך פגע בנו רכב מאחור... נסענו לאט לאט**".

גובה ההודעה, העד משה סנדירוסי, העיד על אופן גביית ההודעה והותיר כי רושם כי ההודעה נגבתה כדין. לשאלת הנאשם האם כתב כל מילה שנאמרה בחקירה השיב באופן שאין ממשמע לשני פנים: "כמובן. כל מילה שאמרת לי כתבתי. זה היה מופיע מולך ויכולת לקרוא את זה בסוף החקירה לך את העדות אם היה משהו שלא אמרת היינו מוסיף או משנים לפני שחוותמים את העדות". (עמ' 14 לפרו', ש' 29-27).

כשנשאל בחקירתו הנגדית האם הוציא את המילה "רוורס" השיב: "**מה שכתבתי זה מה שאתה אמרת. אמרת אורות כתבתי אורות**" (עמ' 15 לפרו', ש' 1). לאחר מכן כשנשאל אם המילה "בלם" היא לשונו בלבד השיב בבהירות: "לא. מה שאתה אומר לי, אני כותב כפי שאתה אומר, בשפה שלך" (עמ' 15 לפרו', ש' 13). כשנשאל שוב האם היו מקרים שהוא ניסח או עידן את הניסוח השיב: "לא. אך ורק בלשונו של הנחקר" (עמ' 15 לפרו', ש' 16-15).

ה הנאשם מסר שלל גרסאות הן בחקירתו והן בעדותו בביבהמ"ש. גרסאותיו רווית סתיירות ונמצאות בסתרה לעדויות אחרות, כולל עדותה של אשתו, שישבה לצידו ברכב בעת התאונה.

תחילה הודה הנאשם כי הוא גרם לתאונת: "**הרכב שלפני בלם אבל לא היו לו אורות ברקס ואני פגעתתי בו מאחור**". (עמ' 1 להודעה, ש' 2, עמ' 2 להודעה ש' 1). בהמשר החקירה החל להעלות גרסה אחרת: "**לא היו לו אורות אולי היה בניטרל ונסע עלי**". בביבהמ"ש הציג גרסה שונה לחלווטין ולא ברורה: "... פטאום אני מרגיש משחו עלי, עף עלי. אני נתתי ברקס ואנייתי לבסוף שמאלת, אז אני נתקעתי באותו, לא הצלחתי לבסוף" (עמ' 16 לפרו', ש' 24-26). כשהועמתה בביבהמ"ש עם הודעתו במשטרה טען כי הוא לא אמר שהרכב המעורב "בלם". כשנשאל לגבי אמרתו בחקירה כי הוא זה שפגע ברכב המעורב מאחור השיב תשובה מתחמקת: "**עשינו תאונת דרכים. זה אותו דבר. זו השפה... לא אמרתי את המשפט הזה, שאלתי את השוטר אם הוא אמר את זה**" (עמ' 18 לפרו', ש' 14 - 19).

נסיונו של הנאשם ליחס אמירות שנאמרו על ידו בחקירה לגובה ההודעה, אין מתקבלות על הדעת, במיעוד נוכח הרושם האמין שהותיר בי גובה ההודעה בעדותו.

לשאלת ביהם"ש האם היה לנאם ביטוח מكيف השיב הנאשם כי הרכב אינו שלו והוא אינו יודע אם היה לו ביטוח צד ג' בעת התאונה. תשובה זו גם היא אינה מ התקבלת על הדעת שהרי הנאשם הודה כי גם הוא נהג ברכב.

גם לעניין הגורם שהזעיק משטרה למקום נמצאו סתיות בדבריו. בעוד שבחקריתו מסר כי אחרים הזמינים משטרה למקום, וכך בלשונו: "הזמןינו משטרה למקום" (עמ' 2 להודעה, ש' 4) בעדותו טען כי הוא אמר לנаг הרכב המערב להזמין משטרה (עמ' 17 לרפ', ש' 1).

כשנשאל בחקירה על הנזק לרכבו השיב: "שני פנסי החזית נפלו מכסה המנווע התעוקם" (עמ' 2 להודעה, ש' 13) ובעדותו נדמה כי נעשה כל נסיוון מצדו למזער את הנזק, ולדבריו רכבו ניזוק "משהו קטן מאוד" (עמ' 15 לרפ', ש' 11).

עדת ההגנה מטעם הנאשם, אשתו, חיזקה את חוסר אמינותו של הנאשם ואת אי יכולת לחת בו אמון.

בחקריתה במשטרה מסרה כי הרכב הנאם פגע ברכב המערב: "פתאום הרגשתי מכח מקדימה בעלי עצר את הרכב. נהג הרכב שפגענו בו יצא מהרכב צעק וקילל אותנו".

התרשמתי כי עדת זו אינה עדת ניטראלית שכן בבייהם"ש טענה כי היא אינה יודעת מי האחראי לתאונה, וכך לדבריה: "הפגיעה עצמה, אם אנחנו או הוא, לא רואית... אני לא יכולה להגיד אם אנחנו נכנסנו בו או הוא נכנס בנו" (עמ' 20 לרפ', ש' 21).

לענין הזמן המשטרת למקום, העידה בנגד לטענת בעלה כי נהג הרכב המערב היה זה שביקש להזמין את המשטרת (עמ' 20, ש' 13-14). כשעומתה עם עדותו של בעלה השיבה: "לא אכפת לי מה הוא אומר, אני אומרת את האמת" (עמ' 22 לרפ', ש' 9-7).

סתירה נוספת שנמצאה בין עדות הנאשם לאשתו הייתה לעניין הנהיגה ברכב. הנאשם העיד כי אשתו היא זו שנוסעת לרוב ברכב והוא נושא בו רק לפעים. לעומת זאת, אשתו טענה כי שניהם נהגים ברכב ורוב הזמן היא (עמ' 22 לרפ', ש' 13).

סתירה נוספת שנמצאה בין עדותם ניתן למצוא לגבי מקום עבודתו. בעוד הנאשם העיד כי הוא עובד "כמה שעות" בפועל ארזים אשתו העידה כי הוא כלל אינו עובד (עמ' 22, ש' 17).

חסור האחדות שהתגלתה בין עדותה של אשתו הנאם לעדותו של הנאשם, מחזקת את גרסת המאשימה ומעררת את גרסת הנאשם.

הנזקים שנגרמו לרכיבים - נזק בחזית הרכב הנאם ונזק אחורי לרכב המערב - מצביעים גם הם כי הנאשם אחראי לקרות התאונה.

נוכח האמור, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום.

המציאות תשלח את הכרעת הדין למאשימה ול הנאשם ותזמין לטיעונים לעונש ליום 24.7.17

בשעה 9:00 ועליהם להיות מוכנים לטעונים.

ניתנה היום, י' تموز תשע"ז, 04 יולי 2017, בהעדר הצדדים.